

Εκοιμήθη ο ομότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου του Μονάχου Θεόδωρος Νικολάου

[/ Γενικά Θέματα](#)

Τη Δευτέρα 13 Φεβρουαρίου 2023 ανεπαύθη εν Κυρίω ο ομότιμος Καθηγητής και ιδρυτής του Τμήματος Ορθόδοξης Θεολογίας του Πανεπιστημίου του Μονάχου Θεόδωρος Νικολάου.

Ο Θεόδωρος Νικολάου υπήρξε επί σειρά ετών καθηγητής Εκκλησιαστικής Ιστορίας και Πατρολογίας του και πρόεδρος του εν λόγω Τμήματος. Συνετέλεσε τα μέγιστα στην ίδρυσή του και στην παρουσία της Ορθόδοξης Θεολογίας στην Γερμανία και εν γένει στη Δύση. Για το επιστημονικό του έργο και την προσφορά του τιμήθηκε από την Ακαδημία Αθηνών, το Γερμανικό Κράτος και από το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Βιογραφικά στοιχεία του εκλιπόντος

Ο καθηγητής Θεόδωρος Νικολάου, το 1942 στην Ανάβρα Αλμυρού Μαγνησίας.

Μετά τη φοίτηση στο Δημοτικό Σχολείο της γενέτειράς του και στην Εκκλησιαστική Σχολή Λαμίας (1954-1961) σπούδασε Θεολογία, Κλασική Φιλολογία και Φιλοσοφία στην Ιερά Θεολογική Σχολή της Χάλκης (Κωνσταντινουπόλεως) και στα Πανεπιστήμια Βόννης και Θεσσαλονίκης.

Το 1965 έλαβε το δίπλωμα της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης με τον βαθμό Άριστα και από τον οικουμενικό Πατριάρχη Αθηναγόρα του απονεμήθηκε ο τίτλος του Διδασκάλου της Ορθοδόξου Θεολογίας.

Το 1968 ανακηρύχθηκε Διδάκτωρ της Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο της Βόννης και το 1981 Διδάκτωρ της Θεολογίας στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης με το βαθμό Άριστα“.

Το 1971 μετά την εκπλήρωση των στρατιωτικών του υποχρεώσεων στην Ελλάδα ως έφεδρος ανθυπολοχαγός (1968-1970), διορίσθηκε Επιστημονικός Βοηθός στο Παλαιοκαθολικό Ινστιτούτο του Πανεπιστημίου της Βόννης.

Το 1972 του απονεμήθηκε βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών για τη μελέτη του «Αι περί πολιτείας και δικαίου ιδέαι του Γεωργίου Πλήθωνος Γεμιστού», η οποία στο μεταξύ κυκλοφορεί σε τρίτη έκδοση.

Από το χειμερινό εξάμηνο 1972-73 και εξής του ανατέθηκε η διδασκαλία μαθημάτων Ορθοδόξου Θεολογίας στο Πανεπιστήμιο της Βόννης. Το 1975 εξελέγη υφηγητής στο Πανεπιστήμιο της Βέρνης (Ελβετία) και το 1976 στο Πανεπιστήμιο της Βόννης για τόν κλάδο «Ελληνική πατερική και βυζαντινή ιστορία του πνεύματος“. Το 1978 εξελέγη έκτακτος καθηγητής του Πανεπιστημίου Βόννης, όπου και δίδαξε μέχρι και το θερινό εξάμηνο 1984.

Το Νοέμβριο 1984 εξελέγη Τακτικός Καθηγητής της νεοσύστατης έδρας Ορθοδόξου Θεολογίας του Πανεπιστημίου του Μονάχου. Με ενέργειές του και ύστερα από πρόταση του Πανεπιστημίου ιδρύθηκε το Φεβρουάριο 1985 υπό του Υπουργείου Παιδείας της Βαυαρίας το Ινστιτούτο Ορθοδόξου Θεολογίας, του οποίου διορίσθηκε διευθυντής. Κατόπιν πολλών και επιμόνων προσπαθειών – συνεπικουρούμενος και υπό της εν Γερμανία Ορθοδόξου Εκκλησίας – επέτυχε το 1994 τη διεύρυνση του Ινστιτούτου και τη δημιουργία Τμήματος Ορθοδόξου Θεολογίας, το οποίο παρέχει πλήρες πρόγραμμα σπουδών και χορηγεί δίπλωμα Ορθοδόξου θεολογίας καθώς επίσης και διδακτορικό δίπλωμα.

Από το Μάιο 1997 μέχρι το Μάιο 2003 διετέλεσε πρώτος πρόεδρος του Τμήματος αυτού. Από την ενεργό υπηρεσία εξήλθε ως ομότιμος καθηγητής την 1η Οκτωβρίου 2005. Της εξόδου του προηγήθηκε ιδιαίτερη τιμητική τελετή στις 5 Ιουλίου 2005, κατα την οποία του απονεμήθηκε ο χρυσός σταυρός Α΄ τάξεως του

Οικουμενικού Πατριαρχείου, Ιερά Μητρόπολις Γερμανίας, για το πολυσχιδές έργο του.

Το θερινό εξάμηνο 1995 δίδαξε ως επισκέπτης καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Σάλτσμπουργκ (Salzburg, Αυστρία). Δίδαξε ωσαύτως στο Οικουμενικό Ινστιτούτο του Bossey, Γενεύη, στο Ινστιτούτο Οικουμενικής Έρευνας της Παγκόσμιας Λουθηρανικής Ομοσπονδίας του Στρασβούργου και άλλα συναφή παγκόσμια ιδρύματα. Στις 26 Ιουνίου 2001 ίδρυσε με τους καθηγητές Peter Neuner της Ρωμαιοκαθολικής και Gunther Wenz της Ευαγγελικής Σχολής το «Κέντρο οικουμενικής Έρευνας» του Πανεπιστημίου του Μονάχου, του οποίου διορίσθηκε συμπρόεδρος. Πραγματοποίησε περί τις 400 διαλέξεις σε Πανεπιστήμια και ιδρύματα όχι μόνον της Γερμανίας, αλλά και άλλων χωρών (Αυστρίας, Βουλγαρίας, Γαλλίας, Ελβετίας, Ελλάδας, Πολωνίας, Ρουμανίας, Φιλανδίας κτλ.). Έχει λάβει μέρος σε πολλά διεθνή συνέδρια (θεολογικά, οικουμενικά, βυζαντινολογικά, φιλοσοφικά κτλ.) και προβεί σε επιστημονικές ανακοινώσεις.

Παράλληλα προς τα πανεπιστημιακά του καθήκοντα ο καθηγητής Νικολάου υπηρέτησε ποικιλοτρόπως το Οικουμενικό Πατριαρχείο και την Ιερά Μητρόπολη Γερμανίας π. χ. ως εκπρόσωπος γενικά ή μέλος διαφόρων θεολογικών επιτροπών, δια συμμετοχής σε συνέδρια κτλ. Ιδιαίτερα αξίζει να μνημονευθεί, ότι από το 1969 μέχρι σήμερα εκπροσώπησε το Οικουμενικό Πατριαρχείο στους 12 από τους συνολικά 14 θεολογικούς διαλόγους με την Ευαγγελική Εκκλησία της Γερμανίας, ότι κατά τα έτη 1973-1980 συμμετείχε ως σύμβουλος του ορθοδόξου συμπροέδρου στον επίσημο διεθνή διάλογο με την Παλαιοκαθολική Εκκλησία και ότι τέλος από το 1977 έως το 1997 ήταν ένας από τους δύο αντιπροσώπους του Οικουμενικού Πατριαρχείου στη Διορθόδοξη Θεολογική Επιτροπή για τόν επίσημο διεθνή θεολογικό διάλογο με την Παγκόσμια Λουθηρανική Ομοσπονδία. Από το 1993 είναι τακτικό μέλος της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Επιστημών και Τεχνών (Salzburg/Βιέννη, Αυστρία) καθώς επίσης είναι μέλος διαφόρων γερμανικών και διεθνών επιστημονικών Εταιρειών (π. χ. της Εταιρείας Νοτιοανατολικής Ευρώπης, της Εταιρείας Goerre“, της Εταιρείας Μεσαιωνοδιφών [Γερμανίας] κτλ.).

Εκτός του βραβείου της Ακαδημίας Αθηνών και του χρυσού σταυρού του Οικουμενικού Πατριαρχείου (Ιερά Μητρόπολις Γερμανίας), ο καθηγητής Νικολάου έλαβε και άλλες τιμητικές διακρίσεις: Στις 22 Απριλίου 1992 του απονεμήθηκε το μετάλλιο του αποστόλου Μάρκου από τον πατριάρχη Αλεξανδρείας Παρθένιο Β΄. Στις 3 Δεκεμβρίου 1998 ανακηρύχθηκε ως πρώτος μη βούλγαρος θεολόγος επίτιμος διδάκτωρ του Πανεπιστημίου του Τιρνόβου (Veliko Tarnovo) Βουλγαρίας και στις 13 Μαρτίου 2002 ανακηρύχθηκε επίτιμος διδάκτωρ του Πανεπιστημίου του Κλούζ (Cluj) Ρουμανίας. Για την προσφορά του στη θεολογική επιστήμη και ιδιαιτέρως την προβολή της ορθοδόξου θεολογίας στην Ευρώπη ο Οικουμενικός

Πατριάρχης του απένειμε στις 10 Ιουνίου 2008 τον τίτλο «Άρχων Υπομιμνήσκων του Οικουμενικού Πατριαρχείου».

Στις 24 Μαρτίου 2002 του επιδόθηκε ογκώδης (716 σελίδων) τιμητικός τόμος αφιερωμένος στο πρόσωπο και το έργο του εξ αφορμής της επετείου των εξηκοστών γενεθλίων του, πού προετοιμάσθηκε και εκδόθηκε από τούς συναδέλφους του Κ. Νικολακόπουλο, Α. Βλέτση και Βλ. Ιβάνοφ με τον τίτλο: *Orthodoxe Theologie zwischen Ost und West* (?Ορθόδοξη θεολογία μεταξύ Ανατολής και Δύσεως"), Festschrift für Th. Nikolaou, Frankfurt a. M.: Verlag O. Lembeck 2002.

Ανάμεσα στα εξέχοντα πρόσωπα, πού συγχαίρουν τον καθηγητή Νικολάου ή δημοσιεύουν άρθρα τους στον τόμο συγκαταλέγονται ο οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, ο ρωμαιοκαθολικός αρχιεπίσκοπος του Μονάχου καρδινάλιος Φρειδερίκος Βέττερ, ο πρώην υπουργός Παιδείας της Βαυαρίας Χανς Μάγερ και άλλοι. Κατά την πανηγυρική επίδοση του τόμου παρευρέθησαν μεταξύ άλλων σχεδόν όλοι οι ορθόδοξοι Μητροπολίτες των διαφόρων δικαιοδοσιών των ορθοδόξων εκκλησιών στη Γερμανία καθώς επίσης η πρώην αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως του κρατιδίου της Βαυαρίας κυρία Μ. Μπερκχόφερ-Βάιχνερ.

Δέκα χρόνια αργότερα και με αφορμή την εβδομηκοστή επέτειο των γενεθλίων του του επιδόθηκε στα πλαίσια επίσημης ακαδημαϊκής τελετής, την οποία οργάνωσε το Πανεπιστήμιο, δεύτερος τιμητικός τόμος με τον τίτλο «Οι μαθητές τιμούν το διδάσκαλό τους Θ. Νικολάου επ' ευκαιρία των εβδομηκοστών γενεθλίων του», *Orthodoxes Forum* τ. 25, St. Ottilien 2012, 293 σελ. Το 2013 του απονεμήθηκε το ανώτατο παράσημο της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (*Verdienstkreuz am Bande des Verdienstordens der Bundesrepublik Deutschland*).

Η συγγραφική παραγωγή του καθηγητού Νικολάου σε μονογραφίες και άρθρα, βιβλιοκρισίες κτλ. αριθμεί πάνω από 300 τίτλους. Μερικές των εργασιών αυτών έχουν μεταφρασθεί και δημοσιευθεί σε διάφορες γλώσσες (αγγλικά, γαλλικά, βουλγαρικά, ιταλικά, ρουμανικά κτλ.), το δε περιεχόμενό τους καλύπτει ευρύ φάσμα με κύριο βάρος το πατερικό, θεολογικο-φιλοσοφικό πεδίο και εκείνο των διαχριστιανικών σχέσεων. Βλ. κατάλογο των έργων του μέχρι το 2001 και εκτενέστερη βιογραφία του στον προμνημονευθέντα Τιμητικό τόμο (Κ. Nikolakopoulos, A. Vletsis και Vl. Ivanov, *Orthodoxe Theologie zwischen Ost und West*, Festschrift für Th. Nikolaou, Frankfurt a. M.: Verlag O. Lembeck 2002, σελ. 27-60).

Από τα κυριότερα έργα του:

Der Neid bei Johannes Chrysostomus unter Berücksichtigung der griechischen Philosophie, Bonn 1969 (διατριβή επί διδακτορία). Αι περί Πολιτείας και Δικαίου ιδέαι του Γ. Πλήθωνος Γεμιστού, Θεσσαλονίκη 1974, β' έκδ. 1989, γ' έκδ. 2005 (διατριβή επί υφηγεσία, Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών).

Η ελευθερία της βουλήσεως και τα πάθη της ψυχής κατά Κλήμεντα τον Αλεξανδρέα, Θεσσαλονίκη 1981 (διατριβή επί διδακτορία). Η σημασία της εικόνας στο μυστήριο της οικονομίας. Πατερικές μαρτυρίες, Μετάφραση Κ. Νικολακοπούλου, Θεσσαλονίκη 1992.

G. Grimm u. Th. Nikolaou (Εκδ.), Bayerns Philhellenismus. Symposium an der L.-M.-Universität München, 22. und 23. November 1991, (Veröffentlichungen des Instituts für Orthodoxe Theologie [= VIOTh], Band 1), München 1993.

Askese, Mönchtum und Mystik in der Orthodoxen Kirche, (VIOTh Band 3), St. Ottilien: EOS-Verlag 1995.

Der Gottesdienst des Ehesakraments. Zusammengestellt, übersetzt und eingeleitet von Theodor Nikolaou, (Liturgische Texte und Studien, Band 3), München 1998, β' έκδοση, München 2002.

Teologie i Cultur, traducere de: I. V. Leb, I. Velica, A. Parachiv, V. Cristescu (Theologie und Kultur, übers. ins Rumänische von I. V. Leb, I. Velica, A. Parachiv, V. Cristescu), Cluj/Ρουμανία: Editura LIMES 2001.

Der Gottesdienst der Sakramente der Taufe und der Salbung. Zusammengestellt, übersetzt und eingeleitet von Theodor Nikolaou, (Liturgische Texte und Studien, Band 4), München 2001, β' έκδοση, München 2009.

Das Schisma zwischen Ost- und Westkirche. 950 bzw. 800 Jahre danach (1054 und 1204), εκδ. Th. Nikolaou in Zusammenarbeit mit P. Neuner u. G. Wenz, (Beiträge aus dem Zentrum für ökumenische Forschung München, 2), Münster κ. ά. 2004.

Πληθωνικά (Plethonstudien), Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Βάνιας 2005.

Die Orthodoxe Kirche im Spannungsfeld von Kultur, Nation und Religion, (VIOTh 8), St. Ottilien 2005 (ISBN 3-8306-7219-5) Ost- und Westweiterung in Theologie. 20 Jahre Orthodoxe Theologie in München, εκδ. Th. Nikolaou in Zusammenarbeit mit K. Nikolakopoulos und A. Anaplotis (VIOTh, Band 9), St. Ottilien: EOS-Verlag 2006.

Μετουσία Θεολ. Φιλοσοφικές και Θεολογικές μελέτες [Teilhabe an Gott. Philosophische und theologische Studien], Athen: Centre for Patristic Studies 2011 (ISBN: 978-960-98499-8-2).

Glaube und Forsche. Ausgewählte Studien zur griechischen Patristik und byzantinischen Geistesgeschichte, (VIOTh 10), St. Ottilien: EOS-Verlag 2012, 481 S. (ISBN 978-3-8306-7533-4).

Το 1987 ίδρυσε το επιστημονικό Περιοδικό του Ινστιτούτου Ορθοδόξου Θεολογίας του Πανεπιστημίου του Μονάχου "Orthodoxes Forum", του οποίου την έκδοση από το 2006 ανέλαβε ο συνάδελφός του καθ. Κ. Νικολακόπουλος ("Ορθόδοξο Βήμα", δύο τεύχη με περίπου 300 σελίδες ετησίως).

Από το 1993 εξέδιδε την επιστημονική σειρά μονογραφιών "Veröffentlichungen des Instituts für Orthodoxe Theologie" (?Δημοσιεύσεις του Ινστιτούτου Ορθοδόξου Θεολογίας" του Πανεπιστημίου Μονάχου" μέχρι τώρα 9 τόμοι).

Από το 1995 τη σειρά "Liturgische Texte und Studien" (?Λειτουργικά κείμενα και μελέτες" μέχρι τώρα 6 τόμοι).

Επίσης υπήρξε συνεκδότης:

Από το 1994 της Επιστημονικής Παρουσίας Εστίας Θεολόγων Χάλκης" (εκδίδεται από εκδοτική επιτροπή, Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών)

Από το 2003 τα "Beiträge aus dem Zentrum für ökumenische Forschung München" ("Συμβολές εκ του Κέντρου οικουμενικής Έρευνας του Πανεπιστημίου Μονάχου") με τους καθηγητές P. Neuner και G. Wenz.

Ας είναι αιωνία η μνήμη του!

Πηγή: pemptousia.gr